

- Пајонче свирѝ във гора зелена. :/
Не ми е било пајон ми пиле,
най ми е била сива кукувица.
Кукувица кука на зелена бука.
- 5 Не ми е било сива кукувица,
най ми е била кадън бела Фатма.
Кадън бела Фатма веле, проговаря:
“Огин’ да изгоре, либе, мойта саперница,
мойта сапер/ница, любе, твойта неверница,
- 10 дето ни раздели, любе, двамата със тебе!
Ти ма йостави, любе, с двете мъжки деца.
Я земи, любе, девет ме ключа,
йотключи, любе, девет ме сандъка.
Йоблечи я, любе, със моята рубя.
- 15 Ако ѝ прелега, любе, кавал да ти е—
на твойта свадба, любе, моми ще пеят,
моми ще пеят, любе, момце ще играят,
на моят гроб, любе, баби ще плачат.”
- A peacock sings in the green forest.
It was not a peacock,
it was a grey cuckoo.
The cuckoo cries on a green beech tree.
It was not a grey cuckoo,
it was the fair Fátma.
Fair Fátma spoke, she said,
“May fire burn up my rival, love,
my rival, your unfaithful one,
who has separated the two of us!
You are leaving me with the two baby boys.
Take my nine keys, my love,
and unlock my nine chests, love.
Dress her, love, in my clothing.
If it suits her, love, I wish you the best—
at your wedding, my love, the girls will sing,
the girls will sing, love, the lads will dance,
and on my grave, love, the grannies will wail.”

Note: each line repeats, with a break after the 3rd syllable, unless two lines are paired in the transcription.
зап. 6 януари 1981 от:

Ива̀нка Делси́зова (18 г.)

Ду̀ня Фѣто̀ва (р. 1958)